

sine Møder imellem Juul og Nytaar. Det er for at være sikker paa at kunne forelægge Rigsraadet ogsaa andre Sager, der muligens kunne være af Bigtighed, navnlig for at fremme den endelige Ordning af vore tilkommende Forfatningsforhold, at Regjeringen har anseet det for rigtigt at indhente Rigsdagens Samtykke til en Udsættelse til efter Nytaar.

Winther: Jeg vil kun bemærke, at det forekommer mig, at det var ønskeligt, om man saafnart som muligt kunde foretage Reductioner med Hensyn til Statens Udgifter, og da jeg ikke kan antage, at Rigsraadet skulde kunne være berettiget til at udøve nogen Indflydelse paa Statsudgifterne fra det Dieblik af, da den fælles Forfatning ikke mere kan have nogen anerkjendt Gyldighed, troede jeg, at det havde været hensigtsmæssigere, at Rigsdagen var vedbleven at fortsætte sine Arbejder, idet den i ethvert Tilfælde var den eneste lovlige Repræsentation for Riget og maatte have Leilighed til at tage sine Reservationer med Hensyn til de forestaaende Udgifter. Jeg kan heller ikke antage, at de Finantslove, der ere givne under heelt andre Forudsætninger end dem, der herefter vilde være tilstede, uden Videre skulde kunne vedblive at være gyldige; men jeg indseer ikke, hvorledes nogen anden Repræsentation end Rigsdagen skulde kunne have Indflydelse paa at forandre dem, naar først Rigsraadet for dets Vedkommende har givet sit Minde til, at de Resultater træde i Kraft, der ere forudsatte ved Fredsslutningen.

Formanden: Jeg skulde dog henlede Opmærksomheden paa, om det ikke vilde findes at være noget tidligt allerede nu her i Rigsdagen og under denne Sags Behandling at udtale bestemte Meninger om, hvilken Beretigelse der tilkommer Repræsentationen for de tidligere saakaldte fælles Anliggender, og hvilken Myndighed der tilkommer Rigsdagen.

Mourad: Jeg vil dog gaae et Skridt videre, end den høitagne Formand'er gaaet i

denne Sag, og erklære, at efter mit Øjnsyn var den ærede Talers Formening om Ophøret af Rigsraadets Competencé aldeles urigtig. Vi maae virkelig see at komme til Klarhed om Opfattelsen af de constitutionelle Magters indbyrdes Forhold, hvis vi ikke skulle ledes ind i uendelig Forvirring og Usøre, som det vil blive dobbelt vanskeligt under de stedfindende Forhold at komme ud af. Forøvrigt skal jeg erklære mig enig med den ærede Taler i een Henseende, at det nemlig ikke kan ansees for ønskeligt, at, hvis Fredsslutningen skulde blive vedtagen, de nødvendige Reductioner da skulde udsættes, indtil alle Forfatningsforholdene vare blevne ordnede. Jeg anseer det for en Selvfølge, at Regjeringen vil benytte det sammenkaldte Rigsraad til, hvis det bifalder Freden, at gjøre alle nødvendige Reductioner, saa at vi ikke skulle leve igjen et heelt Aar eller maafee endnu længere, kun med saadanne Indskrænkninger i Udgifterne, som Administrationen maatte kunne gjøre. Det er derfor netop een af de Grunde, hvorfor jeg formener, at man bør meddele det forlangte Samtykke; man kunde maafee antage, at, dersom Rigsraadets Virksomhed blev indskrænket til at htre sig med Hensyn til Freden, dets Forhandlinger da vilde være saa snart endte, at der ikke var nogen Anledning til at udsætte Rigsdagen, men netop fordi jeg anseer det nødvendigt, at deels Forfatningsforholdene, og deels de finantfielle Forhold søges ordnede, og jeg heller ikke kan nære nogen Tvivl om, at denne Anstuelse deles af Regjeringen, skal jeg give mit Samtykke til Forslaget.

Formanden: Med Hensyn til Begyndelsen af den ærede sidste Talers Foredrag skal jeg gjøre den Bemærkning, at jeg ved de Øtringer, hvortil jeg fandt mig foranlediget, gik ud fra, at det var en aldeles personlig Opfattelse, som det ærede Medlem for Aarhus Aants 1ste Valgfreds (Winther) udtalte, men at det ikke kunde betragtes som nogen Udtalelse fra Rigsdagens Side, hvorfor jeg